

[Elmquist.]

nogen Embedsmand. Det, der er Tale om her, er, at disse Skibes daglige Drift skal ledes af de Sejlskibsredere, som nu staar i Spidsen for lignende Sejlskibe, og det kan gøres, som Skibsreder Lauritzen har anført, for en ganske billig Penge, idet Lederne faar 300—400—500 Kr. for at lede et saadant Skib, og det vil ogsaa kunne gøres, selv om Staten overtager 10 til 12 Skibe.

Dernæst kom den højtærede Minister ind paa at omtale Kalkulationerne, som Ministeren mente aldeles ikke kunde holde. Det er jo meget nemt at sige for Ministeren. Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har allerede paavist, at vore Beregninger støtter sig bl. a. til et Regnskab, aflagt af Skibsreder Lauritzen. Vi har ogsaa anmodet et Par Sejlskibsredere om at foretage Beregninger paa Grundlag af Regnskaberne for deres Skibe for 1930, saaledes at de brugte Indtægterne og Udgifterne og dertil yderligere lagde de Udgifter, som man maa regne med ved Skibenes Forandring og Tilbageførelse og ved Kosten til de unge Mennesker, der skal sejle med disse Skibe. Paa Grundlag af disse Beregninger er vi altsaa kommet til et Underskud paa ca. 8 000 Kr., og saa længe, man ikke kan komme med virkelige Indvendinger mod disse Tal, mener vi, vi med fuld Føje kan lægge dem til Grund for de Beregninger, vi har opstillet for det Forsøg, der her skal gøres. Jeg havde i Forgaars bedt det ærede Medlem Hr. P. Andersen om, at disse Regnskaber maatte blive trykt, men da Trykningen af Betænkningen var fuldbjort, kunde den ærede Ordfører ikke gaa ind derpaa.

Den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri kom dernæst med en Paastand om, at der skulde være en eller flere Befalingsmænd flere. Det er ogsaa en konstrueret Paastand. Skibsreder Lauritzens Skib har jo ikke flere Befalingsmænd end andre Sejlskibe har. Man paaser, som Skibsreder Lauritzen har oplyst, at en af Befalingsmændene har særlige Kvalifikationer til at tage sig af de unge, men Befalingsmændenes Antal er det samme.

Endelig udtalte den højtærede Minister, at disse Skibe skal jo sejle. Det skal virkelig de Skibe, der er i privat Eje, ogsaa. De ligger aldeles ikke, saaledes som Ministeren synes at forudsætte, stille i Havnene i længere Tid ventende paa Fragt. De tager den Fragt, som de kan faa, naar de kommer til Havnene, og det kan ske undtagelsesvis, at de kommer til at ligge, men som Regel sejler de i nogenlunde kontinuerlig Fart fra Havn

til Havn. Det kan ske, de kan gaa i Ballast til en anden Havn, men længere Tids Ophold udenfor deres Hjemsted, bortset lige fra New Foundlandsfarten, har disse Sejlskibe meget sjældent, og de Skibe, som der er Tale om her, er større Skibe, end de, der gaar i New Foundlandsfarten.

Endelig er der Konkurrencen. Ministeren var saa bange for denne Statskonkurrence og fandt det underligt, at Venstre kunde tænke at gaa ind for en saadan Statsdrift. Dertil skal jeg sige, at naar man skal uddanne unge Sømænd, bør man ikke i den Grad være sensibel overfor Statsdrift, at man tager det Standpunkt, at man siger, at de unge Elever, der skal uddannes, maa ikke komme i Forbindelse med noget som helst, der kan betyde at producere Værdier. Saadan har Venstre aldrig stillet sig. Naar der er et fornuftigt Formaal at forbinde dermed, naar de unge Sømænd faar deres Uddannelse samtidig med, at de Skibe, de sejler med, indtjener Penge, har vi ikke noget imod, at man forbinder disse to Ting med hinanden og gaar denne fornuftige og rimelige Vej.

Og jeg vil gerne sige med Hensyn til Konkurrencen, at det er mærkeligt, at den højtærede Søfartsminister er saa bange for denne, medens de private Skibsredere udtrykkeligt i deres Skrivelse, der findes trykt som Bilag 6 til Betænkningen, udtaler, at de formener, der ikke vil være nogen Risiko ved den Konkurrence, de er ikke bange for at gaa ind i den. Nogle af disse Redere er som Regel Redere for 15 til 16 Skibe, der tilhører forskellige Aktieselskaber, som indrykkes konkurrerer med hinanden, de har siddet samtidig som Ledere for alle 15—16 Skibe, og de mener, at Konkurrencen vil ikke blive vanskeligere her.

Jeg skal slutte med at udtale, at det, vi her har tænkt, kun er et Forsøg, og vi mener, det er urimeligt, at man ikke vil gaa ind paa dette Forsøg, naar det fra alle Sider, ogsaa fra Søfartsministeriets Side, anerkendes, at hvis man kan finde en passende Form for unge Sømands Uddannelse paa Sejlskibe, er en saadan Uddannelse mere alsidig og langt mere praktisk end den Uddannelse, man faar paa et Skoleskib.

Det ærede Medlem Hr. P. Andersen tager ganske fejl, og hans Sølovs kundskab slaar ikke til, naar han mener, at disse vordende Navigatorer ingen Interesse har i at lære Stuvning og Losning. Det ærede Medlem vil i Sølovens §§ 126 og 142 kunne se, at Stuvning og Losning netop paahviler Kaptajn og Styrmand, som har Ansvaret derfor, de har Tilsyn med Stuvning og Los